

[Socialministeren.]

kan afholdes udenfor dette Beløb, bliver uforandret, og en tilsvarende Regel som den sidste bliver ogsaa indført for Landkommuner og Flækker, saaledes at Bestemmelserne i saa Henseende bliver ens for By og for Land; dette synes ogsaa naturligt af den Grund, at Kommunalbestyrelserne paa Landet ifølge Sagens Natur lige saa lidt som andre Steder kan vide, hvilke Sygdomstilfælde der i Aarets Løb vil indtræffe blandt Kommunens Aldersrentenydere og derfor ikke altid tør bruge Restbeløbet til personlige Tillæg. Ved denne Ligestilling af By og Land i den angivne Henseende vil Landkommunerne faa ca. 464 000 Kr. mere end nu til Raadighed til personlige Tillæg.

Paa lignende Maade foreslaas det i § 3, at en Kommunalbestyrelse efter Andragende kan yde Personer, der oppebærer Invaliderente eller fuld Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, et personligt Tillæg, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, Alderdom, store Forsørgerpligter eller af andre Grunde er i Trang. De aarlige Udgifter til personlige Tillæg til de nævnte Personer maa ikke overstige $\frac{1}{12}$ af, hvad der indenfor Kommunens Omraade er udbetalt som Invaliderente i Invalideforsikringsfondens forrige Regnskabsaar eller af Kommunen er udbetalt som svær Invaliditets-Tillæg eller Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 Stk. 3 i Kommunens foregaaende Regnskabsaar. Det er maaske særlig disse Bestemmelser vedrørende den midlertidige Hjælp af forskellig Art til Invaliderentydere, der harmonerer daarlige med denne Lovs Opbygning, og som derfor kun vanskeligt kan tænkes som andet end midlertidige Foranstaltninger.

Endelig bemyndiger § 4 Kommunalbestyrelserne til at yde trængende Aldersrentenydere, der bor udenfor Alderdomshjem, samt Personer, der faar fuld Understøttelse efter Fattiglovens § 63, 3die Stykke, og Personer, hvis Invaliditet, forbigaaende eller vedvarende, er konstateret af Invalideforsikringsraadet, en Brændselshjælp til et Beløb af ikke over 25 Kr. aarlig pro persona, idet herved Børn under 18 Aar ikke kan faa Brændselshjælp og samlevende Ægtefæller regnes som Enkelt-Person.

Da man anser det for rigtigst, ogsaa for at lette Kommunernes Udgifter, at der ydes ensartet Refusion for Ydelserne i Henhold til denne Lov, foreslaas det, at Staten refunderer $\frac{7}{12}$ af disse Udgifter ligesom efter Aldersrenteloven, medens Restbeløbet afholdes af Kommunerne, men er Genstand for sædvanlig mellemkommunal Refusion.

Hvad Udgifterne ifølge denne midlertidige Lov angaar, skal jeg oplyse, at disse Udgifter, for saa vidt Kommunalbestyrelserne Landet over fuldt ud benytter samtlige de foreslaede Bestemmelser, antagelig vil komme til at udgøre ca. 8,73 Mill. Kr., beregnet for et helt Aar. De lempeligere Fradragsregler for Aldersrentenydere vil efter de statistiske Beregninger — som jeg ganske vist har vanskeligt ved at forstaa, men hvis Rigtighed jeg ikke tør bestride — andrage 2 750 000 Kr.; altsaa, at se bort fra yderligere 100 Kr. skulde bewirke en Udgiftsforøgelse paa 2 750 000 Kr. Jeg tror nu rent privat, at man i Statistisk Departement regner med, at Kommunalbestyrelserne Landet over var mere begejstrede for Loven af 1927 om Nedskæringen, end det i Virkeligheden har været Tilfældet, men vi maa jo holde os til de $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; § 2, Forhøjelse og Forandring af Raadighedssummen for personlige Tillæg til Aldersrentenydere, er beregnet til 1 370 000 Kr.; § 3, det personlige Tillæg til Invaliderentydere, er beregnet til 1 370 000 Kr., og Tillæg til understøttede i Henhold til Fattiglovens § 63, 3die Stykke, er beregnet til 200 000 Kr. De samlede maksimale Udgifter til personlige Tillæg til samtlige Kategorier af understøttede skulde herefter kunne andrage et Beløb af 2 940 000 Kr. Tilbage har vi saa Brændselshjælpen efter § 4. Brændselshjælpen til Aldersrentenydere skulde efter Maksimalberegningen kunne medføre en Udgift af 2 375 000 Kr., til Invaliderentydere 565 000 Kr. og til understøttede efter Fattiglovens § 63, 3die Stykke, 100 000 Kr., eller i alt en Udgift af 3 040 000 Kr. Det giver et samlet Hele paa 8 730 000 Kr., naar man altsaa forudsætter Maksimalberegning og Udnyttelse af Loven til det yderste overalt fra alle Kommunalbestyrelser.

Idet jeg haaber, at Gyldigheden af denne midlertidige Lov paa Grund af den forholdsvis hurtige Vedtagelse af det endelige Forslag, som jeg flere Gange har bebudet, maa blive kortvarig, skal jeg tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til velvillig og navnlig hurtig Behandling i dette høje Ting.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten. Grunden til Fremsættelsen af dette Forslag er den Lov, som blev vedtaget den 22. December 1927, og som ind-